

Sygn. akt V KO 13/18

POSTANOWIENIE

Dnia 6 marca 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Andrzej Ryński

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu bez udziału stron

w dniu 6 marca 2018 r.,

w sprawie **S. P.**

oskarżonego o czyn z art. 212 § 1 k.k.

wniosku Sądu Rejonowego w W.

z dnia 9 stycznia 2018 r., sygn. akt V K [...]

o przekazanie sprawy innemu sądowi równorzędnemu,

na podstawie art. 37 k.p.k.

postanowił

przekazać sprawę do merytorycznego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w W.

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w W. postanowieniem z dnia 9 stycznia 2018 r., sygn. akt V K [...], wystąpił o przekazanie opisanej wyżej sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu podnosząc, że prywatny akt oskarżenia w sprawie został złożony przez A. S., która jest czynnym sędzią Sądu Rejonowego w W..

Jednocześnie w piśmie procesowym z dnia 1 lutego 2018 r obrońca S. P. oskarżonego o przestępstwo z art. 212 § 1 k.k. popierała co do zasady stanowisko zawarte we wskazanym wniosku Sądu Rejonowego, podnosząc również, że w sprawie tej występują negatywne przesłanki procesowe określone w art. 17 § 1 pkt 2 i 6 k.p.k.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek Sądu Rejonowego w W. zasługuje na uwzględnienie.

Na wstępie zaznaczyć należy, że przekazanie sprawy innemu równorzędnemu sądowi w trybie art. 37 k.p.k. ma charakter wyjątkowy, zaś odstępianie od zasady rozpoznania sprawy przez sąd miejscowo właściwy może nastąpić tylko w razie zaistnienia sytuacji jednoznacznie świadczącej o tym, że pozostawienie sprawy w gestii tego sądu sprzeciwiałoby się dobru wymiaru sprawiedliwości. Przekazanie sprawy w trybie art. 37 k.p.k. może zatem nastąpić tylko wtedy, gdy w sposób realny występują okoliczności, które mogą stwarzać uzasadnione przekonanie o braku warunków do obiektywnego i bezstronnego rozpoznania sprawy w danym sądzie.

Za takie okoliczności należy uznać sytuacje, które mogłyby wywierać wpływ na swobodę orzekania lub stwarzać w społeczeństwie nawet mylne przekonanie, podjęte jednak w oparciu o racjonalne przesłanki, że w sądzie właściwym miejscowo nie ma wystarczających warunków do rozpoznania sprawy w sposób pełni obiektywny (*por. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 13 lipca 1995 r., III KO 34/95, OSNKW 1995, z. 9-10, poz. 68, z dnia 10 grudnia 1999 r., III KO 98/99, Prok. i Pr. 2000/Nr 3, poz. 7, z dnia 21 października 2008 r., IV KO 116/08, OSNKW - R 2008, poz. 2072, z dnia 13 listopada 2008 r., IV KO 130/08, OSNKW - R 2008, poz. 2280*).

W rozważanej sprawie okoliczności faktyczne wskazane przez Sąd Rejonowy w W., a także analiza akt tej sprawy są tego rodzaju, że przemawiają za jej przekazaniem do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu. Należy do nich zaliczyć kontekst sytuacyjny powodujący, że z uwagi na dobro wymiaru sprawiedliwości jest rzeczą niewskazaną, aby w przedmiotowej sprawie, w której sędzią jest oskarżycielką prywatną, orzekali sędziowie sądu, w którym pracuje Pani sędzia A. S.. Pozostawienie tej sprawy w sądzie właściwym miejscowo mogłoby niewątpliwie prowadzić do kwestionowania przez opinię publiczną prawidłowości wydanego rozstrzygnięcia niezależnie od jego treści. Natomiast podnoszone przez obrońcę oskarżonego okoliczności wystąpienia negatywnych przesłanek procesowych, nie mają żadnego znaczenia dla kwestii stosowania w tej sprawie art. 37 k.p.k., albowiem będą one stanowiły przedmiot ewentualnych rozważań Sądu I instancji w ramach jego funkcji orzeczniczych.

Z tych względów uznając, że dobro wymiaru sprawiedliwości przemawia za przekazaniem sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu, Sąd Najwyższy przekazał ją do Sądu Rejonowego w W..

aw